

slag. Sådan som jeg forstod erhvervsministeren, så har regeringen ingen problemer med dette forslag. Nu må vi selvfølgelig vente, til det endelige referat foreligger, men sådan opfattede jeg det, erhvervsministeren sagde, og det var jeg glad for.

På denne baggrund overrasker det mig selvfølgelig, at Socialdemokratiets ordfører, hr. Jacob Buksti, bruger ord som overflødig og utidigt og slutter med at sige, at hans parti vil gå imod forslaget. Jeg vil om det med det overflødig sige, at dér er hr. Buksti altså – tror jeg – ret uenig med både som partifælle erhvervsministeren og os andre. Dette emne er faktisk et meget vigtigt emne.

Og utidigt – ja, men jeg er altså nødt til at gøre hr. Buksti opmærksom på, at det her forslag blev fremsat i Folketinget, før denne forespørgsel fandt sted for 14 dage siden. Derfor synes jeg ikke, man med nogen ret kan tale om, at det er utidigt.

Vi har lagt meget vægt på, at dette forslag nyder fremme i forbindelse med Folketingets arbejde, og det har vi gjort, fordi vi oprigtigt talt ikke synes, at de seneste års bestræbelser på at reducere de administrative byrder har givet frugtbare resultater.

Det siger jeg med henvisning til den meget omfattende rapport, som firmaet Arthur Andersen er kommet med på Erhvervsministeriets foranledning lige før jul. Hvad stod der i den rapport? Der stod, at de administrative byrder i Danmark nu er på 22 mia. kr. om året, og – hvad der var mere interessant – at de i de sidste tolv måneder var steget med 400 mio. kr. Selv om regeringen for et par år siden sagde, at nu skulle de nedbringes, disse administrative byrder, så fik vi altså her dokumentation for, at det var de ikke blevet, men det var faktisk gået i den modsatte retning.

Vi havde så selvfølgelig håbet, at regeringen straks standsede op og sagde: Hov, den er helt gal, nu må vi ændre udviklingen effektivt.

Men hvad skete der? En uge senere trådte en byge af nye forordninger i kraft over for erhvervslivet; de skulle have virkning den 1. januar. Og igen den 1. april kom der en ny byge af administrative byrder som ATP-beregninger, ferieløn og en lang, lang række andre ting.

Derfor synes vi, det nu var relevant igennem dette forslag at sætte nogle grænsepæle og sige: Nu går den ikke længere. Nu er vi altså nødsaget til at tage helt anderledes håndfast på denne sag, hvis vi mener noget med at ville reducere de administrative byrder.

For mindre end en time siden afsluttede vi debatten om og førstebehandlingen af et andet forslag, som også giver anledning til masser af administrative byrder, for dette forslag, som drejer sig om sikkerhed på arbejdspladserne, skal nu behandles på alle arbejdspladser, hvor det skal vurderes, hvordan sikkerheden skal tilrettelægges, og det vil give administrative byrder i et betydeligt omfang.

Hvor stort ved vi ikke, for man har sat det testpanel, som regeringen selv har nedsat som værktøj for at dæmme op for, at Folketinget foretager sig noget overilet ved at pålægge for mange administrative byrder til virksomhederne, helt ud af kraft. Det bliver overhovedet ikke brugt, og selv om vi fik løfte om, at det skulle bruges i forbindelse med al erhvervsrelevant lovgivning, må vi altså konstatere, at det ene forslag efter det andet overhovedet ikke har været forelagt det erhvervspanel, som regeringen selv nedsatte.

Jamen vil det så sige, at man nu har glemte hele den store kampagne om bøvlet og begrænsningen af de administrative byrder, som den tidligere erhvervsminister lagde så meget vægt på?

Jeg håber det ikke, og derfor er jeg som sagt glad for, at regeringen vil støtte vores forslag. Jeg er ked af, at Socialdemokratiets ordfører ikke vil, men det må vi så leve med.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu skal jeg ikke anfægte Venstres ordførers intelligens med hensyn til at kunne høre, hvem der går ind for hvad.

Men jeg vil da gerne sige, at jeg ikke ser noget som helst fornuftigt formål i, at vi skal gentage debatten fra den 29. april helt derved, hvor jeg kan sidde og følge med på side 6438 i Folketingets forhandlinger fra den 29. april, hvor Svend Erik Hovmand ordret sagde præcis det samme, som han siger her i dag, og derfor kunne vi afslutte denne debat ved bare at optrykke Folketingets forhandlinger fra side 6428 til side 6454.

Der er mig bekendt ikke føjet noget som helst nyt til – i hvert fald ikke i forslaget – så kan det godt være, der senere er kommet noget, som hr. Svend Erik Hovmand mener man skal hæfte det op på, men det er jo en anden diskussion. Det er ikke det, forslaget går ud på. Forslaget indeholder præcis det samme, og det er derfor, jeg spørger: Hvordan kan det være, at man én gang